

[Schovelin.]

forlanger. Ham kender vi jo i vort Parti, han er efter min Mening en kløgtig Mand og en stor Charmeur, men det, som det kommer an paa i denne Sammenhæng, er, at Venstre har intet Væsenfællesskab med Regeringskoalitionen.

Jeg maatte maaske have Lov til at bruge en Lignelse derom for at udtrykke, hvad jeg mener. Vi kender alle Sagnet om Narcissus, som var saa skøn og som spejlede sig i Bækken, saa han blev ganske forelsket i sit eget Billede og ikke kunde løsrive sig derfra. Da han saa døde, klagede alle Smaablomsterne, der voksede langs med Bækken, over, at han var død. Saa siger Bækken: Hvorfor er det saa sørgeligt? Fordi Narcissus var saa smuk. Var han smuk? spørger Bækken. Ja, det maa Du da vide, siger Smaablomsterne, han stod jo hele Dagen og spejlede sig i Dig. Saa svarer Bækken: Jeg har saamænd aldrig lagt Mærke til, om han var smuk eller ej, for jeg spejlede mig i hans Øjne. Saaledes er det i Virkeligheden med Venstre og de nuværende Regeringspartier. De spejler sig i hinandens Øjne, de ser deres eget Spejlbillede, de ser derfor ikke, at de i Virkeligheden er *væsenforskellige*. Derfor vil jeg mene, at det vilde være af Betydning ogsaa for den Gerning, der skal øves fra Landstingets Side ved Finanslovens Behandling, at Venstre fuldt ud besindede sig paa sit eget Væsen, ogsaa med Hensyn til Militærpolitikken, og sine egne store Traditioner — jeg vil nævne Navne som Berg og J. C. Christensen. Dette er af stor Vigtighed for Spørgsmaalet, om man i det hele taget kan begynde en Strid. Dog, hvorfor siger jeg Strid? Der bliver saamænd ingen Strid. Jeg er overbevist om, at naar vi foretager disse Forandringer, som er blevet antydet af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), og som ogsaa er antydet fra min Side — lad mig ogsaa nævne Spørgsmaalet om Jordlovene, for dér er jeg ganske enig med ham —, saa vil Folketinget bøje sig, og det vil saa vise sig, ikke at det gamle hartkornsskabte Landsting, men at det nye folkeskabte Landsting atter har gjort sin Gerning, den, som er det tildelt i Forfatningen, atter har hævdet sin Betydning, ja sin Uundværlighed.

Gunnar Fog Petersen: Naar man betragter det Finanslovsforslag, der er til Behandling her i Dag, og sammenligner det med Finanslovene for de tidligere Aar, skulde man tro, at vi sad godt i det. Det har sin Forklaring deri, at daarlige Tider i et Folks Økonomi først et Par Aar

efter genspejler sig i Finansloven. Det Spørgsmaal, man derfor uvilkaarligt stiller sig selv, naar man ser dette Finanslovsforslag, er, om nu ogsaa det opstillede Budget kan holde, naar det bliver ført ud i Virkeligheden. Hvis man ser paa de regelmæssigt kommende Indberetninger om de indirekte Statsindtægter, ser det jo ud til, at der ikke er noget i Vejen. Men her maa man ikke være blind for, at den Omstændighed, at en Del af de almindelige Forbrugsvarer er faldet stærkt i Pris, for en ikke ringe Del af Befolkningen bevirker, at dens Købekraft synes større og ogsaa en Overgang er det, hvorved Forbruget kan stimuleres. Dette kan ogsaa give sig Udtryk paa Statsindtægterne, men det vil kun være forholdsvist kortvarigt, hvis den nuværende Lavkonjunktur vedbliver at holde sig. Om dette vil ske eller ikke, er der ingen, der ved noget, og det er unyttigt at spaa derom. Man kan med Sikkerhed sige, at den fattige Mand gaar tilbage i produktiv Kraft, og at Produktionen med Tab snart faar en Ende. Da der mange Steder i Verden findes overordentlig stor Fattigdom, formindsker det Produktionen, og da der mange Steder produceres med Tab, vil denne Produktion blive indskrænket, men indskrænket Produktion vil paa visse Omraader give bedre Tider for os.

Dette at producere en kort Tid med Tab skulde jo ikke være noget i og for sig forfærdeligt. De allerfleste Industrivirksomheder kommer i deres Liv, hvis de da har et nogenlunde langt Liv, ud for dette, og Landbruget skulde ogsaa kunne taale en Tid at producere med Tab. Naar det i saa ringe Grad kan det, som Tilfældet er nu, skyldes det, at dets Modstandskraft blev spændt til det yderste af den Valutapolitik, der førtes for nogle Aar siden, og hvorom en af vore Økonomer, Professor Warming, sagde: Hvis det danske Landbrug er i Stand til at staa denne Krise igennem, vil det være Vidnesbyrd om en enestaaende økonomisk Modstandsevne, saa stærk som maaske intet andet Samfund paa vor Klode har den. Denne Krise stod det danske Landbrug igennem, men nu da der kommer et Prisfald til, viser det sig, at Modstandsevnen, Udholdenhedsevnen for manges Vedkommende er saa godt som opbrugt, og dette vil, hvis Krisen bliver ved, give sig mange Udslag, ogsaa i vor Politik og paa Finansloven.

I denne Forbindelse vil jeg gerne rette en Tak til Regeringen, fordi den i Tide har haft sin Opmærksomhed henvendt paa det ene fornødne i den nuværende Situa-